

אל תנח את כספך על

קרו הצבי

תריזה

בקנותך תרים אסכסט, חשוב לא רק על התקנתו אלא גם על הי שרות שיוגש לך על-ידי היצרן במשך השנים הבאות. חשוב לא רק על קבלת כתבי-אחריות, ראה שתהא זו חברה שיהא בכוחה למלא אחריו. על כן אל תחפש מציאות. דע כי **תריזו** הוא

התריס הטוב ביותר במחיר הזול ביותר

המשרד הראשי: תל-אביב, פרופ' שור 7, טל. 42193

רמת-גן, דוכן, ביאליק 30, טל. 72500
בני-ברק, ז. גרוס, דסלר 16, טל. 72896
בני-ברק, חנות "מאיר", ר' עקיבא 41, טל. 72584
רמת-יצחק, אברמוביץ, ירושלים 28
רמת-יוסף, בתיים, כליבו "סלע", מרכז מסחרי

תל-אביב (הסניף החדש)
רח' בני-יהודה 105, טל. 221457
חיפה, הנגוס א. אורני, גורדוי 18, טל. 67535/69574
יפו, זילברמן את יעקב, שד' ירושלים 45, טל. 81320
נתניה, הר, שער הגיא 3, טל. 2651

דוגמות חדישות • ביצוע ותכנון מעולים
בית-חרושת לרהיטים

ב.ג. את.א. לוינשטיין בע"מ

נוסד ב' 1921

בתי-המסחר: ת"א, הרצל 43 ודינגוף 85 (ע"י הככר)
בית-החרושת: ת"א, מרכז וולבלסקי, רחוב מס' 2

ספר בכריכה שחורה שתוכנו: אופיה האפל של מדיניות החוץ והבטחון של ישראל מאז 1948. למה לא הצליח בן-גוריון לקרב את השלום? מה האלטרנטיבה למדיניותו? מי הם הכוחות הי נשאים אותה? קרא את הספר:

שלום שלום ואין שלום

מתופף טומי וארוכה קשר במספח

אמנות

תיאטרון המצחיק שבמעמדות

הארון פונטייה ומאטי משרתו (הבימה: מאת ברטולד ברכט; בימוי: שמואל בונים). מייצגים את שני הקצוות בחברה המעמדית המודרנית — מעמד האדונים ו' מסקין', הוא בעל-אחוזה פיני, ומאטי משרתו (רפאל קלצ'קין), הוא נהגו האישי. ב' פארסה אידיאלוגית זו, שכתב ברכט לפני 30 שנה, מוצגת התפתחות היחסים ביניהם המתחילה בהתרועעות וידידות, נמשכת ב' התעמרות ומסתיימת דחקא ביחסי ריעות. פונטייה הוא דמות סכיזופרנית, שפיצולה בא לביטוי במצב של שיכרות. כשהוא שתוי הוא חושף את צידו החיובי מתנה כדמות אנושית רגשית, בעלת לברחב ושופעת ידידות. אולם כאשר הוא מתפכח מואר צידו השלילי, גם הרוח, האנוכי והרכושני. אלא שדרוש פרק זמן כדי שמאטי יגלה כי בין אם פונטייה שיכור ובין אם הוא פיוכה, הוא נשאר האדון.

הארגון הגדול. יותר מהשתרנו בצד האידיאולוגי, האיר ברכט במחזה זה את המונט האנושי. גיבוריו אינם רק סמלים, רובם ככולם הם אנשים חיים. ויותר משהוא מבלים את האספקט הפוליטי שבהבדלי המעמדות, מנסה ברכט לחשוף את הגיחוך והאווילות שבמצב זה.

ספק אם מתוזה זה נמנה על הסרבות שביצירותיו של המחזאי והמשורר הגרמני הקומוניסט. ההומור שבו מאולץ, והשנינות כבדה ומסורבלת. אולם ברכט אינו רק מחזאי, ברכט הוא תיאטרון. הוא זרם ב' דראמה. וכדי להציג אותו לא די לשחק מחזה שלו, אלא צריך לשחק אותו בסגנון המיוחד שלו — סגנון המשחק הישיר. חלק גדול מברכט הולך לאיבוד כשמחזהו מוצג בתיאטרון כמו הבימה, שלא זו בלבד שהוא חסר סגנון לחלוטין, אלא שצמח על רקע הסגנון המנוגד לסגנון הברכטי, זה של סטאניסלבסקי. בעוד שהאחרון תבע מ' השחקנים לחיות את תפקידהם, דורש מהם ברכט לשחק את התפקיד, ולשחק כך ש' יורגש שהם משחקים.

זה היה האתגר הגדול של שמואל בונים — ליצור את הסגנון. הוא הצליח, הגשימו רק בחלקו. בדמות העקרית של המחזה, פונטייה, נכשל. מסקין משחק את סטאניס' לבסקי בתיאטרון של ברכט. משרתו של האדון פונטייה בהצגה ב' הבימה היה תומאטי — הצייר יגאל תומר-קין. התפאורה הסימטרית שבנתה בצבע עץ הלבנה בתוספת גולגולות שני צבאים, הטבילה את הבמה באווירה פינית וברומנטיקה של בעלי האחוזה, שירתה מבחינה תיפקודית את המיאנסצינות.

ברמה הבינונית הכללית של המשחק, ש' נבעה מעירוב סגנונות, התבלטו לטובה שרגא פרידמן, כדילומט הרוצה לשאת את בתו של פונטייה, תמרה רובינס, והזירה חריפאי ואלישבע מיכאלי כארושותיו של פונטייה. התפתח ההצגה היא לאה קניג, המשחקת את אחה. בתו של פונטייה. בהופעת הבכורה שלה בארץ, הוכיחה העולה החדשה מרומניה שהיא אישיות בימתית מקסימה. והידע המקצועי הרב שלה השכיח לחלוטין את מבטאה הזר.

במדינה

(המשך מעמוד 14)

שים אחר הצות, הגיעו חברי הלהקה והתכ' נית החלה.

"תראי את המתופף!" קראה לפתע שושנה לחברתה בנימה של הערצה ורחמים. "תראי איך שהוא מוזיק, המסכן הזה." היא לא גרעה ממנו עין. לבסוף, כאשר הגיעה הפי' סקה, הוציאה ממחטה, הושיטה אותה לתו' נפל שנחלי זיעה גלשו ממנו. טומי שו (20) נטל את הממחטה, הודה לה בחיוך. במבט זה נקשר ביניהם הקשר הראשון.

מאז לא נפקד מקומה של שושנה באף אחת מהופעות הלהקה בטבריה ובצפת. אחרי כל הופעה היתה שושנה עולה עם חברותיה אל מאחורי הקלעים כדי לחטוף מילים ספור' רות עם טומי בתום אחת ההופעות — שנערכה ביום שישי — הוזמנה לבוא עימו לתל-אביב, שם הציג לה נשואים.

"רוצה אותך שלם..." שושנה היתה מאושרת — הוריה התלהבו פחות. הם לא הסכימו שבתם תינשא לנוצרי. שושנה עמדה על שלה. "אני כבר מבוגרת מספיק", אמרה לאמה. "אז תחליטי אחת מהשתיים, או שאת רוצה שתהיה לך בת נשואה, או שאני בורחת מהבית."

בפני איום כזה לא יכלו גם ההורים ל' עמוד. השבוע נערכו ארוסייהם של בני הווג העומד להתחתן בעתיד הקרוב. כדי לפצות את הוריה, הבטיח טומי כי ילדיו יהיו יהודים והוא יבוא עם שושנה פעמיים בשנה לבקר בישראל. האם שאלת איי-יהדותו הטי רידה את שושנה? "לא", השיבה, "אני אוהבת אותך שלם. כמו שהוא."

הווי

עזרת נשים: בטיבה, כדי לנוע ישיבה של גברים ונשים בצותא, הציב בעל בית-קפה משטר טלבוניה נוסף בקומה הי' עליונה של הבניין, הועיד אותו לנשים בלבד. . . . מבחן המציאות: בתל-אביב, הודיע חבר מועצת העירייה אליעזר שכטר, כי בעת שורות בארצות-הברית הציעה לו חברה אמריקאית לבנות בארץ מיקלטים להגנה מפני קרינה רדיו-אקטיבית, התחייבה להחזיר את הכסף במידה ומיקל' טיה לא יעמרו במבחן. . . . ריתוק' מלחמה: בלוד, הוועקה המשטרה לביתו של תושב שהודיע כי ילדיו גנבו ארנק כסף מרוכל, מצאה את הילדים רתוקים בשלשלאות, אסרה את האב לאחר שהסתבר כי הגניבה בוצעה לפני שלושה שבועות במאז אסר את בניו בשרשרת ברזל. . . . בעיה אינטימית: בתל-אביב, לאחר ששופט-השלום, הדסה בן-עיתו גורה על עזרא מועלם עונש מאסר על-תנאי בעזון תקיפה, שאל הנאשם: "אבל מה יהיה אם אצטרך להכות לפעמים את אשתך?" . . . אין חכם כבעל נסיון: בנתניה, שעה שחוליית שוטרים עסקה לשוא בחיפושים אחרי ילד שנעלם, הגיע למקום מפקד נפת האזור, שסיפר לחוליה כי יום קודם נמצא ילד אבוד בפתח-תקווה בארון הבגדים, הביא לכן שהילד הנתנייתי נמצא אף הוא תוך רגעים ספורים, באותו מחבוא עצמו. . . . נעלי הסנדלר: בתל-אביב, לאחר ש' טלפונים רבים נותקו בגלל הגשם, ניסו בעליהם לשוא להתקשר עם מחלקת התיקון גים של הדואר, שגם הטלפון שלה התקלקל.